

Arrest

nr. 275 142 van 8 juli 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 16 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 september 2021 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat F. GARGILI *loco* advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 13 december 2018 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 15 januari 2019 om internationale bescherming. Op 19 augustus 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Bo, Sierra Leone. U bent etnisch Madingo. U woonde heel uw leven in Bo en af en toe ging u op bezoek in Freetown. U verloor uw vader en moeder in de oorlog en sindsdien groeide u op bij de zus van uw moeder. In Bo ging u naar de universiteit van Njala waar u begon in 2011. Voor u begon te studeren was u ook een voetballer voor de Bo Rangers. In het eerste jaar aan de universiteit ging u bij een studentengroepering, de Blacks genaamd. Het was voornamelijk een sociale groep. Een deel van de activiteiten van de Blacks was dat jullie opkwamen tegen de geheime vrouwengemeenschap, de Bondo. Jullie wilden de Bondo doen verdwijnen, onder andere vanwege het feit dat het inwijdingsritueel bestaat uit de genitale verminking van de meisjes. De zus van I. (...), een vriend van u en tevens een lid van de Blacks, was overleden ten gevolge van een besnijdenisritueel uitgevoerd door de Bondo gemeenschap. Jullie gingen met de studentenvereniging naar de bush waar de Bondo hun rituelen deden, en staken die in brand. Er waren echter getuigen, en aangezien u enige bekendheid had in de stad als voetballer, werd u dan ook herkend. De plaatselijke Paramount Chief, die tot de Mende stam behoort net zoals de meerderheid van de Bondo, had naar de decaan van de universiteit gebeld en ten gevolge hiervan werden jullie van de universiteit geschorst. I. (...) werd onderweg naar Njala vermoord door onbekenden. Deze mensen schreeuwden ook uw naam en zeiden dat u gezocht werd als leider van de groep die de Bondo bush in brand stak. In die periode nam SLPP de politieke macht over in de regio, en u was een APC aanhanger. APC hielp studenten met beurzen om te studeren, en daarom sloot u zich bij hen aan. De SLPP is traditioneel ook een partij voor de Mende stammen. U voelde dat u op die manier niet veilig in het land kon blijven en u besloot te vertrekken. U verliet in het midden van 2012 Sierra Leone en u ging naar Guinee. U bleef in Guinee tot 2018 om geld te verdienen om de reis verder te kunnen betalen, u werkte als schoonmaker in een hotel in Conakry. Midden 2018 reisde u verder naar Europa. Op 13 december 2018 kwam u aan in België en op 15 januari 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een geboortecertificaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste wijst het CGVS op het feit dat u de asielinstanties hebt gepoogd te misleiden met betrekking tot uw reisweg en uw verblijf in Guinee. Tijdens uw verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en initieel in uw interview voor het CGVS, legde u uit dat u na uw vertrek uit Sierra Leone naar Guinee ging. U verklaarde voor het CGVS dat u maar enkele maanden in Guinee verbleef alvorens u naar Senegal verder reisde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). U vertrok in ongeveer 2012 uit Sierra Leone en kwam eind 2018, begin 2019 aan in Europa. In tussentijd beweerde u al die jaren in Mauritanië of Marokko te hebben verbleven op zoek naar een manier om over te steken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Uit informatie beschikbaar op uw facebookpagina bleek echter dat u in M. S. (...) werkte in Conakry, Guinee. U werd hier mee geconfronteerd en u bleef volhouden dat dit de plaats was waar u enkele maanden werkte voor u verder reisde naar Marokko (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd vervolgens nog meerdere kansen geboden om toe te geven dat u al langere tijd in Guinee woonde, de eerste foto's van Guinee die u plaatste op uw facebook dateerden immers al van 2015 (In de lobby van M. S. (...), in de fitness in 2016, etc.). U ontkende echter dat u ooit voor een langere periode in Guinee was, of dat u na 2012 nogmaals naar Guinee bent gegaan. U bleef volhouden dat u daar maar enkele maanden hebt gewoond (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd dan uiteindelijk geconfronteerd met de bevindingen van uw facebookpagina en uiteindelijk gaf u uw situatie toe, dat u in een hotel werkte in Guinee en dat u niet verder reisde voor 2018 (notities persoonlijk onderhoud CGVS

p. 21-22). Gevraagd waarom u dit niet eerder verklaarde, legde u uit dat u niet dacht dat het een deel van uw verhaal was en dat u enkel maar over Sierra Leone moest vertellen. Echter, het is wel van belang voor een correcte beoordeling van uw verzoek dat u ook de waarheid vertelt over uw verblijfsplaatsen voor u naar België kwam, en het feit dat u gepoogd hebt om deze informatie achter te houden heeft ook een negatieve invloed op de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarenboven verklaarde u bij DVZ (vragenlijst p. 11) nog dat u Sierra Leone pas in 2018 verliet in plaats van de 2012 die u verklaarde tijdens het interview op het CGVS. U werd hierover ook bevraagd en u herhaalde dan uw latere verklaringen dat u Sierra Leone in 2012 verliet en Guinee in 2018 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Uw poging om het CGVS te misleiden over de ware toedracht van uw reisweg heeft ook een impact op de geloofwaardigheid van de ernst van de door u beweerde vervolging door de Bondo en de Mende gemeenschap.

U legde ook tegenstrijdige verklaringen af over het feit of u al dan niet in bezit was van een paspoort. Bij DVZ hebt u uitgelegd dat u uw paspoort verloor onderweg tussen Marokko en Mauritanië. In dezelfde verklaringen zei u ook dat u nooit in het bezit was van een identiteitskaart. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde u dan weer dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Gevraagd waarom u tijdens het interview beweerde nooit een paspoort te hebben gehad, antwoordde u dat u een studentenkaart verloren bent in Mauritanië en niet een paspoort. Dit verklaart echter niet waarom er wel degelijk paspoort genoteerd staat in het verslag van DVZ in de sectie die ook voorbehouden is voor de informatie over een paspoort. Daarenboven is uw nieuwe verklaring voor het CGVS dat u uw studentenkaart en nationale kaart verloor in Mauritanië, strijdig met uw eerdere verklaringen voor DVZ dat u nooit een identiteitskaart had en dat uw overige documenten zoals een geboorteakte thuis waren. Het CGVS kan niet anders dan concluderen dat u ook op dit vlak poogde om foutieve informatie aan het CGVS te geven of moedwillig informatie achterhield.

Ten tweede merkt het CGVS op dat u zelf de ernst van uw beweerde vrees volledig hebt ondermijnd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Gevraagd naar de vrees die u koestert bij terugkeer naar Sierra Leone verwijst u louter naar het feit dat de Bondo er nog zijn en dat de politieke partij SLPP nog aan de macht is en dat uw leven waardeloos zou zijn en alles kan gebeuren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11) maar voegt u verder geen concrete vrees in uw hoofde toe. U werd gevraagd naar de actualiteit van deze vrees, aangezien de feiten nu ook al dateren van negen jaar geleden. Hier gaf u zelf aan dat u niet weigerde om terug te gaan en dat u wel een toekomst zag in uw land van herkomst als jonge man met veel mogelijke kansen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U vermeldde dat u ook niet bang was om terug te gaan maar dat het feit dat u nu een familie in België hebt, er voor zorgt dat dat niet mogelijk is. Het feit dat u deze uitspraken doet, maakt het dan ook niet geloofwaardig dat u nog een gegronde vrees hebt voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Daar u zelf aangeeft dat u actueel eigenlijk in sé geen vrees hebt om terug te keren naar Sierra Leone, kan het CGVS ook niet anders dan oordelen dat u die effectief ook niet heeft. Dit wordt nog eens verder onderstreept door het feit dat u zelf ook duidelijk niets kan zeggen over de actualiteit van uw beweerde vrees en het feit dat er nu al 9 jaar verstreken zijn sinds u beweerdelijk de Bondo Bush in brand stak.

Ten derde plaatst het feit dat u een lid bent van APC u niet in situatie waarbij u een risico op vervolging zou lopen bij terugkeer naar Sierra Leone. U verklaarde voor het DVZ dat u in 2012 lid werd van APC, en voor het CGVS verklaarde nog in 2010 al lid te zijn geworden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U was nooit een kandidaat in verkiezingen, en u ging bij de partij omdat ze u met een beurs de kans gaven om te studeren. Ten eerste merkt het CGVS op dat, als u effectief in 2012 werd, en u half 2012 het land verliet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5), dat dat niet veel ruimte laat om veel activiteiten voor het APC te hebben gedaan. Daarenboven vonden de verkiezingen in 2012 pas plaats in het najaar van 2012, omstreeks november, en maakt deze tijdslijn het ook niet aannemelijk dat u in de problemen kwam met SLPP ten gevolge van de brand, nadat SLPP aan de macht kwam gezien u dan al voor de verkiezingen het land zou hebben verlaten. Op het moment van uw vertrek, was de president van Sierra Leone nog behorende tot APC en was er voor een APC-lid ook zeker geen vrees voor vervolging vanwege een politieke reden, ook niet in het door SLPP geregeerde zuiden van het land. De verkiezingen in 2012 verliepen volgens waarnemers rustig en fair, en hebben niet geleid tot een systematische vervolging van APC-leden. Uzelf haalde ook geen dergelijke vrees aan, losstaand van het feit dat u vervolging vreesde vanwege de connectie van Bondo en Mende en SLPP. Hoewel SLPP sinds de verkiezingen 2018 ook de president van Sierra Leone leverde, en APC dus in de oppositie zit op alle bestuurlijke niveaus, is er actueel ook geen sprake van vervolging van APC leden.

Ten vierde kon u ook niet aannemelijk maken dat u ook effectief Sierra Leone hebt verlaten vanwege een gegronde vrees voor vervolging vanwege de Bondo en de Mende gemeenschap. U beweert dat u samen

met uw studentengemeenschap, de Blacks, actief was tegen de Bondo gemeenschap, dat jullie zagen wat de vrouwen doorstonden en dat jullie daar tegen pleitten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Jullie gingen daarvoor zelfs naar plaatselijke radiostations om jullie betoog te doen tegen de Bondo gemeenschap. Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u ondanks uw activisme, geen idee hebt van wie er tot de plaatselijke Bondo gemeenschap behoorde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U kon zelfs de plaatselijke leider van Bondo niet benoemen, hoewel uit informatie blijkt dat Bondo toch wel duidelijk hiërarchisch gestructureerd is. Dat u beweert dat er geen hoofd/leider is van de organisatie, en dat u niemand kan aanduiden als hoofd van de organisatie is dan ook tegenstrijdig met beschikbare informatie. Het kan wel zijn dat de Bondo een gesloten gemeenschap is, maar als activist tegen deze gemeenschap kan er wel van u verwacht worden dat u meer informatie over de structuur van de Bondo in uw eigen regio kan geven. Rechtstreeks bevraagd naar de persoon die de besnijdenis uitvoert, wat ook zeker wel een basisconcept is binnen de Bondo, kon u ook die naam niet geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Wanneer de naam 'Soweï' u werd voorgelegd, herkende u het wel als iemand van Bondo, en noemt u hen "de mensen die dansen... die de kledij dragen" en dat het "de mensen zijn die besneden" (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Gevraagd waarom u dit niet eerder kon vertellen toen u het bevraagd werd, zei u dat u het zich niet kon herinneren, wat ook weer niet echt een indicatie is van een doorgedreven activistisch gedachtegoed. Geconfronteerd met het feit dat u als actief tegenstander tegen Bondo meer informatie zou moeten kunnen geven, antwoordde u dat jullie er wel over spraken maar dat u misschien de enige was die niet wist hoe die vrouwen genoemd werden. U beweert verder wel 99% van de dingen te weten, maar het synoniem voor Bondo, Sande, kan u dan ook weer niet herkennen als het u bevraagd wordt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Dit is des te opmerkelijker gezien Sande de term is die ook gebruikt wordt door de Mende, de groep waarover u verklaarde dat u vervolgde. U weet ook niet dat Bondo nog een andere naam heeft, u beweert zelfs van niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U zou ook Soweï gezien hebben, maar u kan geen naam geven van een plaatselijke Soweï (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Nergens doorheen het interview maakt u aannemelijk dat u effectief actie voerde tegen de Bondo organisatie en lijkt uw kennis over de plaatselijke Bondo gemeenschap ook niet een reflectie te zijn van dit beweerde activisme.

Uw eerdere bewering bij DVZ dat jullie als studentenvereniging actief kritieke meetings en toespraken gingen houden over de Bondo samenleving, wordt tegensproken door uw latere verklaringen voor het CGVS over de activiteiten van uw vereniging. U gevraagd om meer te vertellen over de college groep waartoe u behoorde, beperkte u de informatie tot structuur van de groep, en het feit dat jullie de groep gebruikten voor netwerking en hulp bij latere tewerkstelling (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U nogmaals bevraagd over de activiteiten van de club, spreekt u voornamelijk over de sociale activiteiten, samen eten, feesten en wederom het netwerken. Nergens maakt u vermelding over het activisme tegen de Bondo samenleving dat u bij DVZ nog zo vooraan in uw verklaringen plaatste. Daarenboven noemde u bij DVZ de organisatie waartoe u behoorde nog "BF-Social club", maar gingen uw verklaringen op het CGVS over een groep genaamd "Blacks". Daar u enerzijds twee verschillende benamingen gebruikt, en anderzijds dat u toch zelf de Blacks niet in eerste instantie lijkt te associëren als een activistische organisatie tegen Bondo, zijn twee opvallende tegenstrijdigheden in uw verklaringen voor DVZ en het CGVS. Het heeft dan ook een negatieve impact op het door u beweerde activisme tegen de Bondo gemeenschap en de reden tot vervolging door de leden van de Mende etnie. Het blijkt dus al zeker niet dat u systematisch actie voerde tegen de Bondo, zoals uw verklaringen voor DVZ indiceerden.

Wat betreft uw verklaringen over brand in de Bondo bush, oordeelt het CGVS ook dat u hier het door u beweerde verloop van gebeurtenissen niet aannemelijk kon maken. De aanleiding van jullie onderneming om de Bondo bush in brand te steken was naar eigen zeggen het overlijden van de zus van I. (...) ten gevolge van haar besnijdenis door Bondo. U beweert I. (...) al te kennen van kinds af aan, jullie waren goede vrienden die samen naar school gingen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Merkwaardig genoeg hebt u echter nooit de moeder van I. (...) ontmoet, die zou in Australië wonen, hoewel het die moeder was die zou hebben besloten dat haar dochter, de zus van I. (...) zou moeten besneden worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Gezien het de moeder was die de aanleiding was van heel het incident in de Bondo bush, door het feit dat zij besloot dat haar dochter naar Bondo moest, is het wel van belang dat u hier een duidelijk beeld schept over die moeder. U kan niet enerzijds beweren dat u haar nooit gezien hebt omdat ze in Australië verbleef, en haar anderzijds aanduiden als degene die haar dochter naar Bondo stuurde. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van de aanleiding van de brand en vervolgens ook de geloofwaardigheid van de door u beweerde vervolging hierdoor. U verklaarde bij DVZ ook dat u in de nasleep van de gebeurtenissen in de Bondo Bush ook zou zijn uitgenodigd om naar het bureau van de SLPP te komen voor het onderzoek naar de brand in de Bondo bush. Bij CGVS legde u uit dat u enkel via de universiteit gecontacteerd werd, nooit persoonlijk (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Enerzijds zou u dus beweren te zijn uitgenodigd om naar het bureau van SLPP te gaan

maar anderzijds had u persoonlijk nooit contact met hen. Daarenboven, aangezien u toch beweerde dat ze op de hoogte waren van uw deelname, is het zeer merkwaardig dat u persoonlijk nooit werd aangesproken voor 'het onderzoek naar de brand', en dat het contact steeds maar via de universiteit ging.

Tot slot wijst het CGVS ook op het feit dat uw voornaamste reden dat u in België wil blijven omwille van de aanwezigheid van zijn gezin hier is. Voor een rechtmatig verblijf op basis van deze grond, zijn er echter geëigende procedures, en dit vormt geen grond voor een mogelijke toekenning van de hoedanigheid van vluchteling of het verkrijgen van subsidiaire bescherming.

Wat betreft het document dat u neerlegde, kan dit niet verder dienen om uw vrees bij terugkeer aan te tonen. Uw Sierra Leone nationaliteit staat immers niet ter discussie. U zou ook nog documenten doorsturen met betrekking tot uw studies en een certificaat van uw school maar deze werden niet ontvangen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9).

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren op de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS. De kopies van de notities werden aan u en aan uw advocaat opgestuurd dd. 22/06/2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1 In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel)" en van de materiële motiveringsplicht.

Waar de commissaris-generaal hem in de bestreden beslissing verwijt te hebben gepoogd de asielinstanties te misleiden met betrekking tot zijn reisweg en zijn verblijf in Guinee, stelt verzoeker dat hij absoluut niet de bedoeling had om de asielinstanties te misleiden. Hij geeft aan dat hij niet over zijn verblijf in Guinee heeft verteld omdat hij zulks niet relevant achtte en van oordeel was dat hij louter over zijn reisroute diende te vertellen. Vervolgens citeert hij een onderdeel uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) waar hem werd gevraagd of hij ooit voor langere periode in Guinee is geweest en stelt hij dat het erop lijkt dat hij de vraag niet goed begreep. Hij antwoordde immers niet op de vraag en er werd verder in het interview niet gewezen op het feit dat hij niet concreet had geantwoord.

Waar de commissaris-generaal hem in de bestreden beslissing verwijt tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd over het feit of hij al dan niet in het bezit was van een paspoort, citeert verzoeker een onderdeel van de notities van het persoonlijk onderhoud waar hem gevraagd werd waarom hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij nooit een paspoort had, terwijl hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) had laten noteren dat hij zijn paspoort verloren is onderweg tussen Mauritanië en Marokko. Hij betoogt dat hij bij het CGVS duidelijk stelde dat hij met 'identiteitsbewijs' zijn studentenkaart bedoelde. Zijn "student ID kaart" stelt hij te zijn verloren tussen Mauritanië en Marokko.

Waar in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat hij zelf de ernst van zijn beweerde vrees volledig heeft ondermijnd tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, citeert verzoeker opnieuw uit de notities van het persoonlijk onderhoud waar er hem op werd gewezen dat de feiten al van negen jaar geleden dateren en hem werd gevraagd waarom hij denkt dat hij nog problemen zal hebben. Verzoeker betoogt dat hij de vraag duidelijk niet goed had begrepen en in zijn antwoord over zijn socio-economische situatie vertelt. Omdat hij tijdens het vrij relaas reeds verteld had over het gevaar dat hij loopt, veronderstelde hij dat het nu over de socio-economische omstandigheden ging. Hij acht het onredelijk om een beslissing te nemen op grond van een misverstand.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het feit dat hij een lid is van APC hem niet in een situatie plaatst waarbij hij een risico op vervolging zou lopen bij terugkeer naar Sierra Leone, stelt verzoeker dat het voor hem een samenloop van omstandigheden is die zijn leven in gevaar bracht. Het was volgens hem niet alleen geweten dat hij de plaats waar de *Bondo* hun rites uitvoerden in brand had gestoken. Toen de SLPP, de partij die populair is bij de *Mende*, ook nog aan de macht kwam, werd het bovendien gevaarlijker voor hem, aangezien de *Bondo* als heilig wordt beschouwd bij de *Mende* gemeenschap. Vervolgens citeert verzoeker opnieuw uit een onderdeel van de notities van het persoonlijk onderhoud waar hem gevraagd werd zijn asielrelaas uiteen te zetten en meent hij dat zijn antwoord ongestructureerd en verwarrend vertaald lijkt. Daarna zet hij het volgende uiteen:

"Hij zegt aanvankelijk dat de APC "aan de leiding was". In de zin daarna zegt verzoeker dan "maar de SLPP mensen waren aan de macht".

Daarna zegt verzoeker "De SLPP nam nu de macht. Het zuidelijk deel."

Er zijn veel tegenstrijdigheden in dit antwoord waarop de protection officer niet op ingegaan is.

Door hierover meer vragen te stellen, zouden er veel dingen duidelijker kunnen gemaakt worden.

Verwerende partij gaat duidelijk voorbij aan het redelijkheidsbeginsel.

Dat het redelijkheidsbeginsel immers is geschonden wanneer verwerende partij zich enkel fixeert op de tegenstrijdigheden in het verhoor en geen (minstens onvoldoende) rekening houdt met de overige elementen tijdens het interview.

Er is duidelijk geen reden om aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te twifelen."

Waar in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat hij ook niet aannemelijk kon maken dat hij ook effectief Sierra Leone heeft verlaten vanwege een gegronde vrees voor vervolging vanwege de *Bondo* en de *Mende* gemeenschap, betoogt verzoeker als volgt:

"Verwerende partij stelt dat verzoeker te weinig weet over de Bondo gemeenschap voor een anti-bondo activist.

De bondo gemeenschap is echter een geheime gemeenschap. Het is zelfs verboden om te praten over de gemeenschap. Zelfs onderzoekers kunnen zeer moeilijk aan info over de bondo gemeenschap geraken.

Zie bv. rapport van FORWARD (Foundation for Women's Health Research and Development), "If you go into the Bondo society, they will honour and respect you", research on female genital mutilation in Freetown, Sierra Leone, dd. Oktober 2017, (<https://www.forwarduk.org.uk/wpcontent/uploads/2019/06/Forward-Bondo-Report-2017-Updated-Branding-WEB.pdf>):

(...)

Het rapport maakt duidelijk dat er een geheimhoudingsplicht en taboe heerst rond de Bondo gemeenschap waardoor het moeilijk is om informatie over de gemeenschap te krijgen. Het is dan ook onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij informatie heeft over een geheime gemeenschap."

Wat betreft de motieven van de bestreden beslissing over de tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd over de studentenvereniging waarin hij actief zou zijn geweest, voert verzoeker het volgende aan:

"In het interview bij DVZ spreekt verzoeker inderdaad over de BF-Social club en bij het CGVS spreekt hij over de Blacks. Ondanks het gebruik van twee benamingen wordt er door het CGVS geen vragen gesteld over de verschillende benamingen. Nochtans is duidelijk beide benamingen in Sierra Leone worden gebruikt: 'BF-social club' staat immers voor 'Black Family Social Club', of kortweg 'the Blacks'.

Zonder duidelijk te vragen waarom er nu twee verschillende benamingen werden gebruikt, kan er redelijkerwijs niet geoordeeld worden dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is.

Voorts heeft verzoeker uitgebreid verteld in het vrij asielrelaas over de activiteiten van de Blacks m.b.t. de Bondo-gemeenschap. Toen er achteraf nog eens gevraagd werd over de activiteiten van de Blacks dacht verzoeker dat het over de algemene activiteiten, derhalve heeft hij dan geantwoord op de vraag."

Hij meent verder dat de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud zeer algemeen was waardoor het antwoord over elk aspect van de "Blacks" betrekking kon hebben en verwijst ter staving hiervan naar de

notities van het persoonlijk onderhoud waar hem gevraagd werd om meer te vertellen over zijn “College Group” en wat hij en de andere leden samen met de club deden.

Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing oordeelde dat hij het verloop van de gebeurtenissen over de brand in de *Bondo bush* niet aannemelijk kon maken, citeert verzoeker opnieuw uit de notities van het persoonlijk onderhoud waar hem gevraagd werd wie er bij I. op zijn adres woonde en stelt hij dat hij het duidelijk over de periode van de moord op zijn vriend I. had en niet over de periode waarin de moeder van I. haar dochter naar de *Bondo* stuurde. Verder citeert verzoeker uit de notities van het persoonlijk onderhoud waar hem gevraagd werd wie er besloot dat de zus van I. naar de *Bondo* moest gaan en voert hij aan dat hij het hier duidelijk heeft over het tijdvak waarin werd beslist dat de zus van I. naar de *Bondo* moest gaan. Verder betoogt hij dat het wel degelijk kan dat hij weet dat het de moeder was die beslist had om haar dochter naar de *Bondo* te sturen, terwijl hij haar nooit gezien heeft en dat het niet duidelijk is waarom dit onmogelijk zou zijn.

Hij citeert vervolgens uit het interview bij de DVZ en stelt hierover het volgende:

“Verzoeker zegt hier ‘ons’ omdat hij refereert naar de studentenclub, maar er wordt tevens duidelijk erbij gezet dat het om de leiders van de studentenclub gaat.

Verzoeker zelf was geen leider van de studentenclub, de leider was Y. (...). Dit verklaart hij tevens uitdrukkelijk tijdens het interview bij CGVS (p. 13).

Bijgevolg wordt het duidelijk dat verzoeker nooit zelf gecontacteerd is door de SLPP aangezien hij zelf geen leider was, maar een gewone lid. De leiders werden gevraagd om naar het bureau te komen.”

Verzoeker meent dat er in ieder geval geen reden is om te twifelen aan zijn relaas. Een en ander wordt volgens hem ook bevestigd in de verklaring van de *Njala University* die hij bij zijn verzoekschrift voegt en waarvan het origineel exemplaar naar hem is opgestuurd en naderhand nog zal worden neergelegd.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dit middel is als volgt onderbouwd:

“Het doel van het statuut van subsidiaire bescherming bestaat erin personen te beschermen die in geval van terugkeer naar hun herkomstland een “reëel risico op ernstige schade” zouden lopen (waartegen zij geen bescherming van het herkomstland kunnen of willen vragen).

Het is duidelijk dat verzoeker een van deze personen is en de elementen die hij heeft voorgebracht, moeten worden begrepen in de zin van artikel 48/4 van de Wet.

Er is duidelijk sprake van een risico op onmenselijke behandeling in hoofde van verzoeker indien hij zal terugkeren.”

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een fotokopie van een verklaring van de *Njala University* (stuk 3) als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij de volgende nieuwe stavingstukken voegt:

- het origineel van voormeld stuk 3 gevoegd bij zijn verzoekschrift (stuk 1);
- een verslag van de politie (stuk 2);
- een affiche van een zoekactie (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Sierra Leone, te hebben verlaten naar aanleiding van een brand die hij, samen met leden van een studentenvereniging, zou hebben gesticht in de *bush* waar de rituelen van de *Bondo* plaatsvonden. Verzoeker zou tijdens zijn studies aan de universiteit van *Njala* lid zijn geweest van een studentenvereniging, de “*Blacks*”. Het zou voornamelijk een sociale groep zijn geweest, maar een deel van de activiteiten van de *Blacks* zou het opkomen tegen de geheime vrouwengemeenschap, de *Bondo*, zijn geweest. Verzoeker verklaart dat zij de *Bondo* wilden laten verdwijnen, onder andere vanwege het feit dat het inwijdingsritueel bestaat uit de genitale verminking van de meisjes. De zus van I., een vriend van verzoeker en tevens een lid van de *Blacks*, zou overleden zijn ten gevolge van een besnijdenisritueel uitgevoerd door de *Bondo* gemeenschap. Verzoeker zou met

andere leden van de studentenvereniging naar de *bush* zijn gegaan waar de *Bondo* hun rituelen deden en de plek in brand hebben gestoken. Er zouden echter getuigen zijn geweest en verzoeker zou herkend zijn. De plaatselijke "*Paramount Chief*", die net zoals de meerderheid van de *Bondo* tot de *Mende* stam behoort, zou naar de decaan van de universiteit hebben gebeld en ten gevolge hiervan zouden verzoeker en de leden van de studentenvereniging van de universiteit zijn geschorst. I. zou onderweg naar Njala zijn vermoord door onbekenden. Deze mensen zouden ook verzoekers naam hebben geschreeuwd en gezegd hebben dat hij gezocht werd als leider van de groep die de *Bondo bush* in brand stak. In die periode zou SLPP, die traditioneel een partij voor de *Mende* stammen was, de politieke macht in de regio hebben overgenomen, terwijl verzoeker een aanhanger van APC was. Verzoeker zou hebben aangevoeld dat hij niet veilig in het land kon blijven en besloten hebben om te vertrekken. Hij zou Sierra Leone in het midden van 2012 hebben verlaten en naar Guinee zijn gereisd. Tot 2018 zou hij in Guinee zijn gebleven om geld te verdienen om zijn verdere reis te kunnen betalen. Midden 2018 zou hij verder zijn gereisd naar Europa. Op 13 december 2018 zou hij in België zijn aangekomen, waar hij op 15 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij een terugkeer naar Sierra Leone stelt verzoeker te vrezen dat zijn leven in gevaar is zolang de SLPP aan de macht is. Hij geeft ook aan dat de cultuur van de *Bondo* nog steeds bestaat, dat alles kan gebeuren en dat zijn leven in Sierra Leone waardeloos zou zijn omdat hij in België een familie heeft.

Ter staving van zijn relaas legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure zijn geboortecertificaat neer (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'documenten'). Dit kan dienen ter staving van zijn nationaliteit, een element dat *in casu* niet ter discussie staat, doch dat geen betrekking heeft op de door hem aangevoerde feiten en vrees.

Bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker het origineel van een verklaring van de *Njala University* waarvan er reeds een fotokopie bij zijn verzoekschrift werd gevoegd, een verslag van de politie en een affiche van een zoekactie.

Wat betreft de verklaring van de *Njala University*, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vast dat deze verklaring niet officieel en authentiek overkomt. Zo bevat deze verklaring een stempel en datum die onleesbaar zijn, is het document in gebrekkig Engels opgesteld, waarbij tegenwoordige, toekomstige en verleden tijd onoordeelkundig door elkaar worden gebruikt, en wordt het erop vermelde emailadres slechts gedeeltelijk onderlijnd. Ook wordt de naam van de persoon die de verklaring ondertekent (*Head of Department*) niet vermeld, zodat niet kan worden nagegaan aan wie de handtekening op deze verklaring toebehoort. Bovendien stemt deze verklaring niet geheel overeen met de verklaringen die verzoeker aflegde tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Daar verklaarde verzoeker immers, gevraagd wat hij in zijn vrije tijd deed, dat hij een voetballer was voor het team "*Bo Rangers*", maar dat hij dat niet meer deed toen hij studeerde (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-10). Dit is in tegenstrijd met de vermelding in de verklaring van de *Njala University* dat verzoeker tijdens zijn studies voor het universitaire voetbalteam speelde. Ook is niet duidelijk aan wie deze verklaring gericht werd en om welke reden ze werd opgesteld. Er kan in de verklaring louter in algemene bewoordingen worden gelezen dat de verklaring ter informatie dient ("*this serves to inform*"), doch wordt er geen enkele geadresseerde weergegeven, noch een reden waarom de verklaring werd opgesteld. Ter terechtzitting hiernaar gevraagd, antwoordde verzoeker dat hij dit document op eigen vraag gekregen heeft, wat maakt dat de verklaring een gesolliciteerd karakter vertoont en ook om die reden dus niet als een objectief bewijs kan worden aanvaard van de feiten die erin worden vermeld. Ten slotte wijst de Raad er nog op dat verzoeker in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag heeft gemaakt van een vraag die hij aan de *Njala University* heeft gesteld of zou willen of kunnen stellen om een verklaring te bekomen over zijn actuele situatie.

Ook het verslag van de politie oogt weinig professioneel, waar dit als volgt aanvangt "*At 16:30 hours ...*". De Raad stelt zich hierbij ook de vraag hoe verzoeker in staat was om dit verslag, dat een interne briefwisseling betreft tussen politiediensten en bovendien reeds van 15 juli 2012 dateert, heeft weten te bekomen en wenst er verzoeker bijkomend aan te herinneren dat hij er ingevolge de op hem rustende medewerkingsplicht toe gehouden is documenten en andere stukken ter staving van zijn vluchtrelaas zo spoedig mogelijk aan te brengen. Het kan in deze niet ernstig worden genoemd dat verzoeker middels een aanvullende nota ter terechtzitting in het kader van onderhavig beroep een stavingstuk neerlegt dat dateert van 15 juli 2012, zonder enige toelichting over hoe hij dit document heeft bekomen en waarom hij dit niet eerder in de procedure had kunnen verkrijgen en voorleggen. Deze weinig proactieve houding doet vragen rijzen bij de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden vrees. Verder wijst de Raad er nog op dat de vermelding in het politieverslag dat verzoekers vriend I. op 15 juli 2012 vermoord werd tijdens een interceptie naar aanleiding van de brandstichting door studenten

van de Njala University in het "Female Genital Mutilation House (Apartment) (Bondo House) of Torwama Village" tegenstrijdig is aan verzoekers verklaringen bij de DVZ en het CGVS. Tijdens zijn interview op de DVZ verklaarde verzoeker dat zijn vriend I. dodelijk verbrandde toen hij besliste om naar buiten te gaan nadat de SLPP aan de macht was gekomen en zij het onderzoek naar het verbrande en verwoeste *Bondo bush* terug hadden opgestart (adm. doss., stuk 7, 'Inventaris + documenten DVZ', Vragenlijst, vraag 3.3). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde hij dat hij geschorst werd in augustus en dat het incident met I. gebeurde op het moment dat hij geschorst was en thuis zat. I. zou naar Njala op weg zijn geweest en aangevallen zijn toen hij onderweg brandstof ging tanken (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11 en 18).

Wat betreft de affiche van de zoekactie naar verzoeker stelt de Raad vast dat een dergelijke affiche door iedereen kan worden gemaakt en dat uit niets blijkt dat deze affiche daadwerkelijk op een publieke plaats werd opgehangen om verzoeker op te sporen. Dit stuk biedt dan ook geen enkele garantie op het vlak van authenticiteit. Verder heeft verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op geen enkel moment verklaard dat er affiches van hem op publieke plaatsen zouden (hebben) (ge)hangen en laat verzoeker na toe te lichten hoe hij thans een fotokopie van deze affiche heeft bekomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden besloten dat de door verzoeker voorgelegde stukken volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet verder worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Wat dit betreft, wijst de commissaris-generaal vooreerst op het feit dat verzoeker de asielinstanties poogde te misleiden met betrekking tot zijn reisweg en zijn verblijf in Guinee. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"Tijdens uw verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en initieel in uw interview voor het CGVS, legde u uit dat u na uw vertrek uit Sierra Leone naar Guinee ging. U verklaarde voor het CGVS dat u maar enkele maanden in Guinee verbleef alvorens u naar Senegal verder reisde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). U vertrok in ongeveer 2012 uit Sierra Leone en kwam eind 2018, begin 2019 aan in Europa. In tussentijd beweerde u al die jaren in Mauritanië of Marokko te hebben verbleven op zoek naar een manier om over te steken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Uit informatie beschikbaar op uw facebookpagina bleek echter dat u in M. S. (...) werkte in Conakry, Guinee. U werd hier mee geconfronteerd en u bleef volhouden dat dit de plaats was waar u enkele maanden werkte voor u verder reisde naar Marokko (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd vervolgens nog meerdere kansen geboden om toe te geven dat u al langere tijd in Guinee woonde, de eerste foto's van Guinee die u plaatste op uw facebook dateerden immers al van 2015 (In de lobby van M. S. (...), in de fitness in 2016, etc.). U ontkende echter dat u ooit voor een langere periode in Guinee was, of dat u na 2012 nogmaals naar Guinee bent gegaan. U bleef volhouden dat u daar maar enkele maanden hebt gewoond (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd dan uiteindelijk geconfronteerd met de bevindingen van uw facebookpagina en uiteindelijk gaf u uw situatie toe, dat u in een hotel werkte in Guinee en dat u niet verder reisde voor 2018 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21-22). Gevraagd waarom u dit niet eerder verklaarde, legde u uit dat u niet dacht dat het een deel van uw verhaal was en dat u enkel maar over Sierra Leone moest vertellen. Echter, het is wel van belang voor een correcte beoordeling van uw verzoek dat u ook de waarheid vertelt over uw verblijfsplaatsen voor u naar België kwam, en het feit dat u gepoogd hebt om deze informatie achter te houden heeft ook een negatieve invloed op de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarenboven verklaarde u bij DVZ (vragenlijst p. 11) nog dat u Sierra Leone pas in 2018 verliet in plaats van de 2012 die u verklaarde tijdens het interview op het CGVS. U werd hierover ook bevraagd en u herhaalde dan uw latere verklaringen dat u Sierra Leone in 2012 verliet en Guinee in 2018 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Uw poging om het CGVS te misleiden over de ware toedracht van uw reisweg heeft ook een impact op de geloofwaardigheid van de ernst van de door u beweerde vervolging door de Bondo en de Mende gemeenschap."

Door louter zijn eerder tijdens het CGVS gegeven verklaringen te herhalen waar hij in het eerste middel van zijn verzoekschrift stelt dat hij absoluut niet de bedoeling had om de asielinstanties te misleiden en niet over zijn verblijf in Guinee heeft verteld omdat hij zulks niet relevant achtte en van oordeel was dat hij louter over zijn reisroute diende te vertellen, slaagt verzoeker er niet in om bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten.

Verzoeker kan evenmin overtuigen waar hij in het eerste middel aanvoert dat het erop lijkt dat hij de vraag of hij ooit voor een langere periode in Guinee was geweest niet goed begrepen had omdat hij niet op de vraag antwoordde. Verzoeker werd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of hij ooit in een ander land had gewoond vooraleer hij naar Europa kwam, hoe lang hij in Guinee verbleef en waar hij al die jaren na zijn vertrek uit Sierra Leone verbleef. Hij antwoordde op deze vragen dat hij niet lang in Guinee verbleef, "een maand of twee" (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Hij kreeg dus de kans om toe te lichten hoe lang hij werkelijk in Guinee verbleven had en gaf hierop duidelijke antwoorden waaruit bleek dat hij de vraag begrepen had. Pas toen de *protection officer* van het CGVS hem confronteerde met foto's op zijn Facebookprofiel verklaarde verzoeker in tegenstrijd met zijn eerdere antwoorden dat hij tot midden of eind 2018 in Guinee verbleef (*ibid.*, p. 21-22). Gelet op het voorgaande is bovendien verzoekers betoog dat er tijdens het persoonlijk onderhoud niet werd gewezen op het feit dat hij niet concreet had geantwoord op de vraag of hij ooit voor langere periode in Guinee was geweest evenmin dienstig.

Daarbij komt dat verzoeker, zoals in de bestreden beslissing terecht als volgt wordt vastgesteld, tegenstrijdige verklaringen aflegde over het feit of hij al dan niet in het bezit was van een paspoort:

"Bij DVZ hebt u uitgelegd dat u uw paspoort verloor onderweg tussen Marokko en Mauritanië. In dezelfde verklaringen zei u ook dat u nooit in het bezit was van een identiteitskaart. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde u dan weer dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Gevraagd waarom u tijdens het interview beweerde nooit een paspoort te hebben gehad, antwoordde u dat u een studentenkaart verloren bent in Mauritanië en niet een paspoort. Dit verklaart echter niet waarom er wel degelijk paspoort genoteerd staat in het verslag van DVZ in de sectie die ook voorbehouden is voor de informatie over een paspoort. Daarenboven is uw nieuwe verklaring voor het CGVS dat u uw studentenkaart en nationale kaart verloor in Mauritanië, strijdig met uw eerdere verklaringen voor DVZ dat u nooit een identiteitskaart had en dat uw overige documenten zoals een geboorteakte thuis waren. Het CGVS kan niet anders dan concluderen dat u ook op dit vlak poogde om foutieve informatie aan het CGVS te geven of moedwillig informatie achterhield."

Door in het eerste middel van zijn verzoekschrift te betogen dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS duidelijk stelde dat hij met identiteitsbewijs zijn studentenkaart bedoeld heeft en dat hij deze studentenkaart verloren is tussen Mauritanië en Marokko, beperkt verzoeker zich opnieuw tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor bij het CGVS gegeven verklaringen, zonder evenwel de bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing vervolgens terecht op dat verzoeker zelf de ernst van zijn beweerde vrees volledig heeft ondermijnd tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS: *"Gevraagd naar de vrees die u koestert bij terugkeer naar Sierra Leone verwijst u louter naar het feit dat de Bondo er nog zijn en dat de politieke partij SLPP nog aan de macht is en dat uw leven waardeloos zou zijn en alles kan gebeuren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11) maar voegt u verder geen concrete vrees in uw hoofde toe. U werd gevraagd naar de actualiteit van deze vrees, aangezien de feiten nu ook al dateren van negen jaar geleden. Hier gaf u zelf aan dat u niet weigerde om terug te gaan en dat u wel een toekomst zag in uw land van herkomst als jonge man met veel mogelijke kansen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U vermeldde dat u ook niet bang was om terug te gaan maar dat het feit dat u nu een familie in België hebt, er voor zorgt dat dat niet mogelijk is. Het feit dat u deze uitspraken doet, maakt het dan ook niet geloofwaardig dat u nog een gegronde vrees hebt voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Daar u zelf aangeeft dat u actueel eigenlijk in sé geen vrees hebt om terug te keren naar Sierra Leone, kan het CGVS ook niet anders dan oordelen dat u die effectief ook niet heeft. Dit wordt nog eens verder onderstreept door het feit dat u zelf ook duidelijk niets kan zeggen over de actualiteit van uw beweerde vrees en het feit dat er nu al 9 jaar verstreken zijn sinds u beweerdelijk de Bondo Bush in brand stak."*

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij in het eerste middel van zijn verzoekschrift betoogt dat hij de vraag waarom hij denkt dat hij negen jaar na de feiten nog problemen zal hebben duidelijk niet goed had begrepen nu hij in zijn antwoord over zijn socio-economische situatie vertelde en veronderstelde dat de vraag over de socio-economische omstandigheden ging nu hij reeds tijdens het vrij relaas had verteld over het gevaar dat hij loopt. Verzoeker stelde immers uitdrukkelijk dat hij niet zo bang is van de problemen thuis, dat hij niet bang is om terug te gaan en dat hij niet weigert om terug te gaan en nooit problemen heeft gehad (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Dergelijke verklaringen kunnen van een verzoeker, die beweert oprecht vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna:

Verdrag van Genève) of de subsidiaire bescherming inroept, allerm minst worden verwacht. Toen verzoeker verder nog werd gevraagd of hij alle problemen verteld had waardoor hij niet kon terugkeren naar zijn land van herkomst, gaf hij louter aan dat terugkeren misschien niet zo goed voor hem is omdat hij in België een familie en een goede job heeft en getrouwd is (*ibid.*, p. 23). De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud allerm minst een concrete actuele vrees heeft aangehaald waardoor hij niet zou kunnen terugkeren naar Sierra Leone. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat er een misverstand heeft plaatsgevonden en voert dan ook niet dienstig aan dat het onredelijk is om een beslissing te nemen op grond van een misverstand.

De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing ook nog op goede gronden als volgt:

"Ten derde plaatst het feit dat u een lid bent van APC u niet in situatie waarbij u een risico op vervolging zou lopen bij terugkeer naar Sierra Leone. U verklaarde voor het DVZ dat u in 2012 lid werd van APC, en voor het CGVS verklaarde nog in 2010 al lid te zijn geworden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U was nooit een kandidaat in verkiezingen, en u ging bij de partij omdat ze u met een beurs de kans gaven om te studeren. Ten eerste merkt het CGVS op dat, als u effectief in 2012 werd, en u half 2012 het land verliet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5), dat dat niet veel ruimte laat om veel activiteiten voor het APC te hebben gedaan. Daarenboven vonden de verkiezingen in 2012 pas plaats in het najaar van 2012, omstreeks november, en maakt deze tijdslijn het ook niet aannemelijk dat u in de problemen kwam met SLPP ten gevolge van de brand, nadat SLPP aan de macht kwam gezien u dan al voor de verkiezingen het land zou hebben verlaten. Op het moment van uw vertrek, was de president van Sierra Leone nog behorende tot APC en was er voor een APC-lid ook zeker geen vrees voor vervolging vanwege een politieke reden, ook niet in het door SLPP geregeerde zuiden van het land. De verkiezingen in 2012 verliepen volgens waarnemers rustig en fair, en hebben niet geleid tot een systematische vervolging van APC-leden. Uzelf haalde ook geen dergelijke vrees aan, losstaand van het feit dat u vervolging vreesde vanwege de connectie van Bondo en Mende en SLPP. Hoewel SLPP sinds de verkiezingen 2018 ook de president van Sierra Leone leverde, en APC dus in de oppositie zit op alle bestuurlijke niveaus, is er actueel ook geen sprake van vervolging van APC leden."

Door in het eerste middel van zijn verzoekschrift aan te voeren dat het een samenloop van omstandigheden is die zijn leven in gevaar bracht, gezien het niet alleen geweten was dat hij de plaats waar de *Bondo* hun rites uitvoerden in brand had gestoken, maar het voor hem ook nog gevaarlijker werd toen de SLPP, de "*partij populair bij de Mende*", aan de macht kwam, aangezien de *Bondo* als heilig wordt beschouwd bij de *Mende* gemeenschap, beperkt verzoeker zich opnieuw tot het herhalen van eerder tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gegeven verklaringen, zonder evenwel de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Bovendien gaat hij voorbij aan het gegeven dat de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met de samenloop van de omstandigheden, waar deze oordeelt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker in de problemen kwam met SLPP "*ten gevolge van de brand*" en stelt dat verzoeker vervolging vreesde vanwege de connectie van *Bondo*, *Mende* en SLPP.

Ook waar hij in het eerste middel aanvoert dat zijn antwoord ongestructureerd en verwarrend vertaald lijkt en stelt dat er veel tegenstrijdigheden in zijn antwoord zijn waarop de *protection officer* niet ingegaan is, weerlegt noch ontkracht verzoeker de voorgaande motieven van de bestreden beslissing. Bij de DVZ verklaarde hij zeer duidelijk dat de APC zijn macht verloor omdat ze de verkiezingen verloren en dat de SLPP toen in het zuidelijk gedeelte van Sierra Leone aan de macht kwam, met als gevolg dat de *Mende* daar alle macht kregen en dat toen de SLPP aan de macht was gekomen, zij het onderzoek naar de verbrande *Bondo bush* terug hadden opgestart (adm. doss., stuk 7, 'Inventaris + documenten DVZ', Vragenlijst, vraag 3.3). Uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt bovendien dat de verkiezingen in Sierra Leone in het najaar van 2012, omstreeks november, plaatsvonden. Bij het CGVS verklaarde verzoeker dat hij Sierra Leone in het midden van 2012 verliet (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Na het samenlezen van deze elementen volgt de Raad de commissaris-generaal waar deze stelt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker in de problemen kwam met SLPP ten gevolge van de brand nadat de SLPP aan de macht kwam, gezien verzoeker al voor de verkiezingen het land zou hebben verlaten. Verzoekers betoog in het eerste middel dat er veel zaken duidelijker gemaakt hadden kunnen worden door meer vragen te stellen over zijn verklaringen, is bijgevolg niet dienstig. Bovendien laat verzoeker na *in concreto* toe te lichten wat hij duidelijker had kunnen maken indien hem daarnaar gevraagd zou zijn geweest en op welke wijze dit tot een andere motivering van de bestreden beslissing zou hebben geleid.

Voorts wijst de commissaris-generaal er terecht op dat verzoeker niet aannemelijk kon maken dat hij ook effectief Sierra Leone heeft verlaten vanwege een gegronde vrees voor vervolging vanwege de *Bondo* en de *Mende* gemeenschap. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"U beweert dat u samen met uw studentengemeenschap, de Blacks, actief was tegen de Bondo gemeenschap, dat jullie zagen wat de vrouwen doorstonden en dat jullie daar tegen pleitten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Jullie gingen daarvoor zelfs naar plaatselijke radiostations om jullie betoog te doen tegen de Bondo gemeenschap. Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u ondanks uw activisme, geen idee hebt van wie er tot de plaatselijke Bondo gemeenschap behoorde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U kon zelfs de plaatselijke leider van Bondo niet benoemen, hoewel uit informatie blijkt dat Bondo toch wel duidelijk hiërarchisch gestructureerd is. Dat u beweert dat er geen hoofd/leider is van de organisatie, en dat u niemand kan aanduiden als hoofd van de organisatie is dan ook tegenstrijdig met beschikbare informatie. Het kan wel zijn dat de Bondo een gesloten gemeenschap is, maar als activist tegen deze gemeenschap kan er wel van u verwacht worden dat u meer informatie over de structuur van de Bondo in uw eigen regio kan geven. Rechtstreeks bevraagd naar de persoon die de besnijdenis uitvoert, wat ook zeker wel een basisconcept is binnen de Bondo, kon u ook die naam niet geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Wanneer de naam 'Soweï' u werd voorgelegd, herkende u het wel als iemand van Bondo, en noemt u hen "de mensen die dansen... die de kledij dragen" en dat het "de mensen zijn die besneden" (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Gevraagd waarom u dit niet eerder kon vertellen toen u het bevraagd werd, zei u dat u het zich niet kon herinneren, wat ook weer niet echt een indicatie is van een doorgedreven activistisch gedachtegoed. Geconfronteerd met het feit dat u als actief tegenstander tegen Bondo meer informatie zou moeten kunnen geven, antwoordde u dat jullie er wel over spraken maar dat u misschien de enige was die niet wist hoe die vrouwen genoemd werden. U beweert verder wel 99% van de dingen te weten, maar het synoniem voor Bondo, Sande, kan u dan ook weer niet herkennen als het u bevraagd wordt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Dit is des te opmerkelijker gezien Sande de term is die ook gebruikt wordt door de Mende, de groep waarover u verklaarde dat u vervolgde. U weet ook niet dat Bondo nog een andere naam heeft, u beweert zelfs van niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U zou ook Soweï gezien hebben, maar u kan geen naam geven van een plaatselijke Soweï (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Nergens doorheen het interview maakt u aannemelijk dat u effectief actie voerde tegen de Bondo organisatie en lijkt uw kennis over de plaatselijke Bondo gemeenschap ook niet een reflectie te zijn van dit beweerde activisme.

Uw eerdere bewering bij DVZ dat jullie als studentenvereniging actief kritieke meetings en toespraken gingen houden over de Bondo samenleving, wordt tegensproken door uw latere verklaringen voor het CGVS over de activiteiten van uw vereniging. U gevraagd om meer te vertellen over de college groep waartoe u behoorde, beperkte u de informatie tot structuur van de groep, en het feit dat jullie de groep gebruikten voor netwerking en hulp bij latere tewerkstelling (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U nogmaals bevraagd over de activiteiten van de club, spreekt u voornamelijk over de sociale activiteiten, samen eten, feesten en wederom het netwerken. Nergens maakt u vermelding over het activisme tegen de Bondo samenleving dat u bij DVZ nog zo vooraan in uw verklaringen plaatste. Daarenboven noemde u bij DVZ de organisatie waartoe u behoorde nog "BF-Social club", maar gingen uw verklaringen op het CGVS over een groep genaamd "Blacks". Daar u enerzijds twee verschillende benamingen gebruikt, en anderzijds dat u toch zelf de Blacks niet in eerste instantie lijkt te associëren als een activistische organisatie tegen Bondo, zijn twee opvallende tegenstrijdigheden in uw verklaringen voor DVZ en het CGVS. Het heeft dan ook een negatieve impact op het door u beweerde activisme tegen de Bondo gemeenschap en de reden tot vervolging door de leden van de Mende etnie. Het blijkt dus al zeker niet dat u systematisch actie voerde tegen de Bondo, zoals uw verklaringen voor DVZ indiceerden."

Verzoeker stelt in het eerste middel van zijn verzoekschrift dat het onredelijk is om van hem te verwachten dat hij informatie heeft over een geheime gemeenschap nu (i) de *Bondo* gemeenschap een geheime gemeenschap is, (ii) het verboden is om over de gemeenschap te praten, (iii) onderzoekers zeer moeilijk aan informatie over de gemeenschap kunnen geraken en (iv) het rapport van FORWARD duidelijk maakt dat er een geheimhoudingsplicht en taboe heerst rond de *Bondo* gemeenschap, waardoor het moeilijk is om informatie over de gemeenschap te verkrijgen. Hiermee beperkt hij zich er in wezen toe zijn gebrekkige kennis over de *Bondo* gemeenschap te vergoelijken, doch weerlegt noch ontkracht hij de hierboven aangehaalde overwegingen. De Raad is van oordeel dat van verzoeker, die bij de DVZ beweerde dat hij met zijn studentenvereniging kritieke *meetings* en toespraken over de *Bondo* 'samenleving' hield waarbij de *Bondo* werd bekritiseerd (adm. doss., stuk 7, 'Inventaris + documenten DVZ', Vragenlijst, vraag 3.3) en bij het CGVS eveneens verklaarde dat hij samen met de studentenvereniging waarvan hij lid was, tegen de *Bondo* pleitte (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11 en 15), redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij minstens op de hoogte is van basisconcepten als "*Sande*" en dat hij in staat is om informatie over de structuur van de plaatselijke *Bondo* gemeenschap te geven, temeer nu hij verklaarde dat hij 99% van de "*dingen*" over de *Bondo*

gemeenschap zou weten (*ibid.*, p. 16). Bovendien blijkt uit de landeninformatie in het administratief dossier dat er over de *Bondo* gemeenschap rapporten beschikbaar zijn en dat het bijgevolg niet dermate moeilijk is om basisinformatie over de *Bondo* gemeenschap te verkrijgen (adm. doss., stuk 6, map met 'landeninformatie'). De commissaris-generaal heeft dan ook terecht geoordeeld dat verzoekers kennis over de plaatselijke *Bondo* gemeenschap geen reflectie is van zijn beweerde activisme.

Waar hij in het eerste middel nog aanvoert dat beide benamingen van de studentenvereniging, te weten "*BF-Social club*" en de "*Blacks*", duidelijk in Sierra Leone worden gebruikt nu "*BF-social club*" voor "*Black Family Social Club*" staat, of kortweg "*the Blacks*", beperkt verzoeker zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hoe dan ook wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging door (leden van) de SLPP, de *Bondo* of de *Mende* gemeenschap niet aannemelijk heeft gemaakt.

Waar verzoeker in het eerste middel betoogt dat hij in het vrij asielrelaas uitgebreid verteld heeft over de activiteiten van de *Blacks* met betrekking tot de *Bondo* gemeenschap en dat hij dacht dat het over de algemene activiteiten ging toen er hem achteraf nog eens naar de activiteiten van de *Blacks* gevraagd werd, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker in zijn vrij asielrelaas wel vermeld heeft dat hij samen met de studentenvereniging opkwam tegen de *Bondo* gemeenschap, dat zij probeerden te pleiten tegen hen, dat ze probeerden om de *Bondo* te doen verdwijnen en dat ze de *Bondo bush* in brand hebben gestoken naar aanleiding van het overlijden van de zus van I., doch niet uitgebreid is ingegaan op welke concrete overige activiteiten de studentenvereniging ten aanzien van de *Bondo* gemeenschap ondernam. Wanneer verzoeker later gevraagd werd om meer te vertellen over zijn "*College Group*" en om te vertellen wat zij samen met de club deden, haalde hij het beweerde activisme ten aanzien van de *Bondo* gemeenschap niet aan. Nu verzoeker zijn beweerde activisme tegen de *Bondo* gemeenschap bij de DVZ vooraan in zijn verklaringen plaatste, kan van hem worden verwacht dat hij dit activisme ook naar voren brengt wanneer hem dergelijke vragen worden gesteld, ook bij een algemene vraagstelling.

Inzake verzoekers verklaringen over de brand in de *Bondo bush*, oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoeker het door hem beweerde verloop van de gebeurtenissen niet aannemelijk kon maken. Hij licht dit in de bestreden beslissing als volgt toe:

"De aanleiding van jullie onderneming om de Bondo bush in brand te steken was naar eigen zeggen het overlijden van de zus van I. (...) ten gevolge van haar besnijdenis door Bondo. U beweert I. (...) al te kennen van kinds af aan, jullie waren goede vrienden die samen naar school gingen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Merkwaardig genoeg hebt u echter nooit de moeder van I. (...) ontmoet, die zou in Australië wonen, hoewel het die moeder was die zou hebben besloten dat haar dochter, de zus van I. (...) zou moeten besneden worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Gezien het de moeder was die de aanleiding was van heel het incident in de Bondo bush, door het feit dat zij besloot dat haar dochter naar Bondo moest, is het wel van belang dat u hier een duidelijk beeld schept over die moeder. U kan niet enerzijds beweren dat u haar nooit gezien hebt omdat ze in Australië verbleef, en haar anderzijds aanduiden als degene die haar dochter naar Bondo stuurde. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van de aanleiding van de brand en vervolgens ook de geloofwaardigheid van de door u beweerde vervolging hierdoor. U verklaarde bij DVZ ook dat u in de nasleep van de gebeurtenissen in de Bondo Bush ook zou zijn uitgenodigd om naar het bureau van de SLPP te komen voor het onderzoek naar de brand in de Bondo bush. Bij CGVS legde u uit dat u enkel via de universiteit gecontacteerd werd, nooit persoonlijk (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Enerzijds zou u dus beweren te zijn uitgenodigd om naar het bureau van SLPP te gaan maar anderzijds had u persoonlijk nooit contact met hen. Daarenboven, aangezien u toch beweerde dat ze op de hoogte waren van uw deelname, is het zeer merkwaardig dat u persoonlijk nooit werd aangesproken voor 'het onderzoek naar de brand', en dat het contact steeds maar via de universiteit ging."

Verzoeker stelt in het eerste middel van zijn verzoekschrift dat (i) hij, op het CGVS gevraagd wie er bij I. op zijn adres woonde, het duidelijk had over de periode van de moord op zijn vriend I. en niet over de periode waarin de moeder van I. haar dochter naar de *Bondo* stuurde, en dat (ii) hij, gevraagd wie er besloot dat de zus van I. naar *Bondo* moest gaan, het duidelijk had over het tijdvak waarin werd beslist dat de zus van I. naar de *Bondo* moest gaan. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaard heeft dat hij de moeder van I. nooit heeft ontmoet, dat de moeder van I. enkel twee kinderen in Australië heeft en dat de zus van I. bij I. opgroeide (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14 en 15). Verder stelt verzoeker dan weer dat de moeder van I. na het overlijden van de zus van I. vertelde wat er gebeurde

(*ibid.*, p. 16). Met dergelijke incoherente verklaringen schept verzoeker allerminst een duidelijk beeld over de moeder van I., die nochtans door haar beslissing dat haar dochter naar *Bondo* moest de aanleiding was van het incident in de *Bondo bush*. Waar verzoeker nog aanvoert dat het wel degelijk kan dat hij weet dat het de moeder van I. was die beslist had om haar dochter naar de *Bondo* te sturen, terwijl hij haar nooit gezien heeft, stelt de Raad vast dat nergens in de bestreden beslissing gelezen kan worden dat het niet kan dat verzoeker weet dat de moeder van I. beslist had om haar dochter naar de *Bondo* te sturen, terwijl hij haar nooit gezien heeft. Wel wordt verzoeker verweten geen duidelijk beeld te hebben geschept over deze moeder. Bijgevolg mist het middel wat dit betreft feitelijke grondslag.

Waar verzoeker vervolgens in het eerste middel stelt dat hij tijdens het interview bij de DVZ 'ons' heeft gezegd omdat hij aan de leiders van de studentenclub refereerde en stelt dat hij zelf geen leider van de studentenclub was nu Y. de leider was, wat hij tevens uitdrukkelijk verklaarde tijdens het interview bij het CGVS, zodat het duidelijk wordt dat hij nooit zelf gecontacteerd is door de SLPP aangezien hij maar een "gewone" lid was en het de leiders waren die gevraagd werden om naar het bureau te komen, beperkt hij zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Uit het geheel van verzoekers verklaringen bij de DVZ blijkt duidelijk dat verzoeker met "ons" weldegelijk ook naar zichzelf verwees. Verzoeker verklaarde immers dat de SLPP "ons" (de leiders van de studentenclub) vroegen om naar hun bureau te komen, dat de directeur van de universiteit "ons" aanraade om niet te gaan en dat "(w)ij" effectief thuis bleven op de universiteitscampus en niet naar de SLPP gingen (adm. doss., stuk 7, 'Inventaris + documenten DVZ', Vragenlijst, vraag 3.3). Dat Y. "de leider" was van de studentenclub stemt ook niet overeen met de meervoudsvormen die verzoeker veelvuldig gebruikte bij de DVZ. Bovendien verklaarde verzoeker op het CGVS tijdens het vrij asielrelaas dat hij één van de leiders van de studentenvereniging was (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11), wat hij daarna evenwel tegensprak toen hij zei dat hij geen leider was (*ibid.*, p. 13-14). Verzoekers incoherente verklaringen over de nasleep van de gebeurtenissen in de *bush* doen dan ook in sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vrees. Verder herhaalt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging door (leden van) de SLPP, de *Bondo* of de *Mende* gemeenschap niet aannemelijk heeft gemaakt. Zo blijkt uit de hierboven aangehaalde motieven dat de commissaris-generaal ook overwoog dat het zeer merkwaardig is dat verzoeker persoonlijk nooit werd aangesproken voor 'het onderzoek naar de brand', en dat het contact steeds maar via de universiteit ging. Verzoeker betwist deze overweging niet, laat staan dat hij ze weerlegt of ontkracht.

Ten slotte wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing nog terecht op het feit dat de voornaamste reden van verzoeker om in België te blijven de aanwezigheid van zijn gezin hier is en dat er voor een rechtmatig verblijf op basis van deze grond geëigende procedures zijn en dit geen grond voor een mogelijke toekenning van de hoedanigheid van vluchteling of het verkrijgen van subsidiaire bescherming vormt. Ook dit motief van de bestreden beslissing wordt door verzoeker niet betwist, laat staan weerlegt of ontkracht.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat hij problemen zou hebben met (leden van) de SLPP of de *Bondo* en de *Mende* gemeenschap, laat staan dat de door hem voorgehouden vrees actueel is.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of

vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sierra Leone zou hebben gekend.

Waar verzoeker in het tweede middel van zijn verzoekschrift nog betoogt dat hij geen bescherming kan krijgen in zijn land van herkomst gelet op het reëel risico op onmenselijke behandeling, wijst de Raad er op dat vermits er geen concrete aanwijzingen zijn dat verzoeker bij terugkeer problemen zal ondervinden met (leden van) de SLPP of de *Bondo* en de *Mende* gemeenschap, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is.

2.3.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven in het Engels uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN